

IN MEMORIAM Helmuth Duckadam (1959 - 2024)

S-a născut în ziua de 01.04.1959, în localitatea Semlac, județul Arad. Maestru emerit al sportului. A jucat ca portar la echipele : Semlecana Semlac, Școala Sportiva Gloria Arad, Constructorul, UTA, Vagonul Arad, Steaua București (1974-1991).

133 de jocuri în prima divizie a țării ; campion național cu echipa Steaua în edițiile 1984/1985 și 1985/1986 și câștigător al Cupei României, ediția 1984/1985. A câștigat Cupa Campionilor Europeni, ediția 1985/1986. A fost declarat "Cel mai bun fotbalist român" al anului 1986. A apărat patru lovituri de penalty în finala Cupei Campionilor Europeni disputată între echipele C.F. Barcelona - Steaua București, ediția 1985/1986. Două meciuri în echipa națională (1982). Locul 6 în Anchetă

INDEPENDENȚA
ROMÂNIA
Independența
plină Cultură

"Fotbaliștii români ai sec. XX" (pentru postul de portar).

I s-a conferit post-mortem Ordinul Național "Steaua României" în grad de Cavaler. * Autorul acestor rânduri l-a cunoscut pe Helmuth Duckadam, în primăvara anului 1993 cu prilejul publicării unui interviu într-un cotidian local al orașului Arad, determinat de anunțarea rezultatelor definitive ale Superanchetei "25", organizată de o publicație centrală cu profil sportiv în vederea desemnării de către cititori a celor mai valoroși 25 de fotbaliști ai țării din ultimul sfert de secol. Helmuth Duckadam s-a plasat pe locul 12.

A doua întâlnire a avut loc în ziua de 8 noiembrie 2008, la Casa de Cultură a Sindicatelor din Arad, cu ocazia lansării volumului "Portarii echipei naționale de fotbal a României" la care l-am invitat, în calitate de autor, fiind în centrul atenției publicului spectator cu povestea celor patru penalty-uri apărute. În (re)amintirea celor două evenimente culturalsportive, evoc cu tristețe și compasiune, dar în același timp cu sentimente de mulțumire și recunoștință, pe care le formulez în scris, în mod public, în memoria unui OM, unui "munte de OM", sociabil, blajin, empatic, afabil, volubil, sincer, curat cu inima și cugetul. Ca semn de admirație, respect și grațitudine, raportate la realizările fotbalistice ale lui Helmuth Duckadam, și în mod deosebit spre a se cunoaște despre trăirile interioare, zburciunile sufletesc la "cea mai înaltă tensiune" din timpul executării loviturilor de la 11

metri, pentru stabilirea câștigătoarei Cupei Campionilor Europeni, consider oportun și util a relata ceea ce însuși autorul a detaliat în lucrarea sa intitulată "O victorie aplaudată".

Prima lovitură de la 11 metri : "Înaintează Alesando. El e căpitanul. (...) îl pândesc (...) sunt numai ochi. Îi urmăresc mișcările. Hop! L-am prins (...) Mă arunc în dreapta. Am prins și mergem înainte."

A doua lovitură : "Pedraza o să tragă (...) tot în dreapta. (...) Mă arunc în dreapta și prind mingea. Arunc din piept un cub de aer."

A treia lovitură : "Ce-o să facă Alonso? Normal ar trebui să tragă în stânga (...) Am o idee nebună (...) Am să mă arunc tot în dreapta (...) A tras! Tot în dreapta și m-am dus tot în dreapta. Îmi pierd mințile de atâtea calcule."

A patra lovitură : "Se pregătește Marcos. M-am decis! Mă duc în stânga. M-am dus! Ești a mea! Nu prea știu eu cât e scorul, dar ceva îmi spune că e bine (...) În drumul meu nu mai stă nimeni".

În a doua zi a lunii decembrie a anului 2024, la 65 de ani, 8 luni și o zi, a devenit, - potrivit unui verset dintr-o tânguitoare și pilduitoare priceasă din Biserica Ortodoxă Română - "(...) pământ și cenușă", cenușă spre veșnică amintire... Fie-i memoria binecuvântată!

Ioan I. Pascal